

[Gert Petersen]

netarisme, højrentepolitik osv., dette, at man sætter hensynet til betalingsbalancen over hensynet til beskæftigelsen, er slået igennem.

Hr. Camre sagde i sit første indlæg, at man især måtte sætte ind mod ledigheden i overensstemmelse med tre grundårsager til ledighedens opkomst. Disse tre grundårsager var for det første forringede bytteforhold over for olielandene, det var den almindelige efterspørgselsdæmpende politik, som de fleste OECD-lande fører, og det var konkurrencen fra de nye industrilande. Det er jeg i og for sig enig med hr. Camre i.

Men når vi så ser på, hvad der skal gøres, synes jeg nok, der er noget, der halter. Vi skal mindske olieafhængigheden og energiforbruget i det hele taget, siger hr. Camre. Enig, men her kunne man fra regeringens side gå langt videre, end man er gået. Jeg skal ikke igen bruge tid på at minde om f.eks. den politik, man fører i forhold til den kollektive trafik, hvor der er brug for helt andre omfordelinger af ressourcerne med henblik på besparelser af energi og fremme af kollektiv trafik, end man anvender.

Hvad det andet angår: efterspørgselsdæmpning i OECD-landene, siger hr. Camre, at her kan vi ikke gøre meget, men vi må fortsat lægge vægt på gennem internationale forhandlinger at søge at få dem til at føre en mere beskæftigelsesfremmende politik.

Ja men Danmark går jo så sandelig ikke i spidsen i den henseende. Danmark er jo selv et af de førende lande, når det drejer sig om at føre den efterspørgselsdæmpende politik, som hr. Camre nu kritiserer de andre lande for at føre. Man er inde i en ond spiral.

Jeg vil derfor igen henvise til det, som sker i Frankrig, hvor vi for første gang i Vesteuropa, i OECD-landenes kreds, oplever, at der er kommet en regering, som helt åbenbart siger nej til denne efterspørgselsdæmpende politik og omvendt vil føre en politik, der vil udvide efterspørgslen. Men en sådan politik – og det var en sådan, jeg pegede på i mit oplæg – fik af hr. Camre karakteren, at den var omkostningsforøgende, og den kunne man sandelig ikke bruge. 35 timers arbejdsuge, uha, uha da! Nå ja, i Frankrig vil man altså satse på en nedsættelse af arbejdsugen til 35 timer oven i købet fra 42 timer, som er den officielle arbejdsuge i Frankrig i dag. Det er den diametralt modsatte politik af den, den danske socialdemokratiske rege-

ring fører, og det er en sådan omlægning af politikken, jeg appellerer om.

Jeg lagde også mærke til – det var en interessant diskrepans – at statsministeren modsat hr. Camre, som kun kunne se omkostningsforøgelser i det, jeg foreslog, fandt, at de sociale og økonomiske punkter, jeg havde fremført, indeholdt mange gode ideer, som han sagde var taget fra det socialistiske franske partis program og til en vis grad i overensstemmelse med socialdemokratiets eget arbejdsprogram.

Jeg skal ikke diskutere paternitet mellem det franske socialistiske parti og socialistisk folkeparti i Danmark – det er totalt underordnet – men der er tale om et sammenfald, og der er såmænd også tale om et sammenfald med dele af socialdemokratiets eget arbejds- og principprogram.

Det, vi kritiserer regeringen for, er, at programmer er noget, som I lægger på hylden, som anbringes i arkivet, hvorefter I ellers kører deruda', ikke bare som I bedst kan komme af sted med det, men oven i købet – og det er værre – i direkte modstrid med de gode programmer og tanker, I har gjort jer. Det er helt klart og tydeligt, at man fører en politik, hvor man sætter hensynet til betalingsbalancen over hensynet til beskæftigelsen, klart i strid med ens eget program, og det er dette forhold, vi ønsker rettet.

Vi påstår ikke, at det er let; vi påstår ikke, at det bare kan gøres gratis, men når hr. Camre taler om omkostningsforøgelse, taler jeg om omfordeling i stedet for det nuværende system. Det er meget godt, at man siger, de store indkomster er blevet skåret mere ned end de lave indkomster, men der er sandelig også mere at undvære af for de store indkomsters vedkommende.

Det minder mig om, da man for et års tid siden foretog en eller anden skatteomlægning, som kom til at koste folkepensionisterne noget; da sagde skatte- og afgiftsministeren herren hjælpe mig heroppefra: vi må jo alle yde ofre.

Jeg mener, at de fattigste i dette land som f.eks. folkepensionisterne ikke skal yde ofre; det er andre kategorier, der skal yde ofre.

Statsministeren mente, at jeg havde givet indtryk af, at der slet ikke var sket noget som helst i forbindelse med DUC. Jeg er da ked af, hvis jeg har givet det indtryk, for noget er der naturligvis sket; det er da også kommet